

Gender Discrimination and Weight Class in Sports Competitions

Nayereh Yousefianpour,¹ Alireza Alebouyeh,² Fatemeh Jamshidi³

Article info	Abstract
DOI: 10.30470/er.2023.2000218.1209	Gender discrimination in sports competitions refers to the exclusion of women and men from competing against one another. Supporters and critics have advanced various arguments regarding the ethical justification of such discrimination. Proponents maintain that the principles of competitive fairness and the desirable uncertainty of outcomes justify the separation of competitors in sports. Similar reasoning is used to support weight-class divisions in sports such as boxing and wrestling, where athletes compete only against others within the same weight category. According to this view, fairness in competition and the preservation of uncertainty regarding outcomes require the separation of competitors based on relevant physical characteristics. By extension, proponents argue that the significant and undeniable physical differences between women and men provide sufficient grounds for gender-based divisions in sports competitions. This article examines and critically evaluates these arguments, with particular attention to the analogy between gender discrimination and weight-class classification in sport. Keywords: Gender discrimination, sports competition, justice in competition, sweet tension uncertainty of result, weight class.
Reveiw Article	
Submission History	
Received: 30/12/2024	
Revised: 05/06/2025	
Accepted: 06/02/2026	
Published: 22/05/2026	
Authors' Contribution	
Nayereh Yousefianpour: The responsible author, the main creator of the article, responsible for correspondence with the publication, data collection, initial and final writing of the article, analysis and criticism, corrections of the article.	
Alireza Alebouyeh: Reading and final approval of the article, participation in the final writing of the article, expression of writing and editing points, analysis and criticism.	
Fatemeh Jamshidi: Participation in data collection and content analysis.	
Conflict of Interests	
The authors declare no conflict of interest.	
Extraction	
This article is based on MA disertation titled: "Criticism and Analysis of the Moral Reasons of Supporters and Opponents of Gender discrimination in Sports", student: Nayereh Yousefianpour, Supervisor: Alireza Ale Boyeh and advisor: Fatemeh Jamshidi in Sediqeh Kobra Curture Lecturer Center.	

1. **Corresponding author**, Master of Science Center of Sedigheh Kobra Curture Lecturer, Ethics and Islamic nurture, Seminary Lecturer, Sistan and Balochestan, Iran. n.yousefianpour@gmail.com.

2. Assistant Professor, Department of Moral Philosophy, Islamic Sciences and Culture Academy, Qom, Iran. a.alebouyeh@isca.ac.ir.

3. Ph.D. student of philosophy and theology of Qur'an and Hadith University of Qom, Iran. f.jamshidi@whc.ir.

Introduction

Sport competitions have become one of the most significant forms of sporting activity in contemporary societies. Since the mid-nineteenth century, organized competitive sports developed in England and gradually spread throughout Europe and the rest of the world. Examples include athletics, tennis, baseball, wrestling, and many other forms of organized competition (Young, 2004, p. 4).

Individuals participate in sports for various reasons. Some view sport as a means of maintaining physical and mental well-being, while others are attracted by its economic and social benefits, such as financial rewards, professional opportunities, fame, and public recognition. Competitive sport is generally characterized by contests between individual athletes or teams and is governed by a set of formal rules. Success and victory over an opponent constitute central goals within this framework (Møller & Verner, 2010, p. 15). However, the pursuit of victory may also give rise to unethical practices such as violence, collusion, doping, and discrimination.

Discrimination refers to the unequal treatment of individuals or groups through the granting or denial of opportunities and privileges on the basis of particular characteristics. It may occur in relation to race, nationality, religion, culture, or gender. In the context of sport, gender discrimination refers to the exclusion of women and men from competing against one another and the organization of competitions on the basis of sex categories (Tamburrini & Tännsjö, 2000, p. 101). In other words, mixed-gender competition is generally prohibited, and athletes compete within separate male and female divisions.

Many scholars have argued that gender segregation in sport has become socially accepted because women are often regarded as physically different from men. On this view, athletic performance requires certain physical capacities that are not equally distributed between the sexes (Deshpande, 2016, p. 545; Matthews, 2013). Consequently, women have historically been underrepresented in many competitive sporting contexts, particularly in mixed competitions.

Although feminist movements have successfully challenged discriminatory practices in employment, education, and social participation, gender segregation in sport has received comparatively less criticism, even among some radical feminists (Tamburrini & Tännsjö, 2000, p. 101). At the same time, the participation of women in sports has increased significantly since the 1970s, leading international sporting organizations, including the Olympic Movement, to recognize the growing presence and influence of women in sport (Matthews, 2013, p. 11). As a result, the ethical status of gender discrimination in sports competitions has become an increasingly important topic of philosophical inquiry.

Philosophers of sport have offered different perspectives on the morality of gender-based divisions in athletic competition. Some maintain that competitions between women and men are inherently unfair

and therefore morally impermissible. Others argue that the morality of mixed competition depends on the degree to which biological sex affects athletic performance, while a third group generally supports mixed competition as ethically acceptable (Pfister, 2011, p. 141).

Physical attributes such as strength, endurance, speed, and flexibility play a crucial role in athletic performance (Tamburrini & Tännsjö, 2000, p. 43). According to many scientists and sports physiologists, substantial average differences exist between women and men in these characteristics. Because such differences often influence competitive outcomes, defenders of gender segregation appeal to analogies with weight-class systems in sports such as boxing and wrestling. In these sports, athletes compete within specific weight categories in order to preserve fairness and maintain uncertainty regarding the outcome of contests.

Accordingly, proponents of gender-based divisions rely primarily on two arguments: the argument from competitive fairness and the argument from the uncertainty of outcome. They contend that just as weight classes promote fair competition among athletes with different physical capacities, separate male and female categories are justified by significant biological differences between the sexes. This article examines and critically evaluates these arguments and assesses whether the analogy between weight-class classification and gender segregation provides a convincing ethical justification for gender discrimination in sports competitions.

Conclusion

Gender discrimination in sports competitions refers to the exclusion of women and men from competing directly against one another. Defenders and critics of this practice have advanced a variety of arguments concerning its ethical legitimacy.

Proponents maintain that gender-based divisions are justified by two principal considerations: competitive fairness and the uncertainty of outcome. Drawing an analogy with weight-class systems in sports such as boxing and wrestling, they argue that separate categories are necessary to ensure fair competition and to preserve the unpredictability that makes sporting contests meaningful and attractive. Because significant physical differences exist between women and men, supporters contend that separate competitions are ethically justified.

Critics, however, reject this position. They argue that discrimination is morally objectionable in all areas of social life and should therefore not be accepted in sport. Some critics further maintain that existing sporting structures reflect historically patriarchal assumptions and institutional arrangements that disadvantage women.

In response, defenders of gender-based divisions emphasize the distinction between discrimination and legitimate differentiation. They argue that not all forms of differential treatment are unjust and that

some classifications—such as weight classes—serve important competitive purposes. Furthermore, they caution against drawing general conclusions from exceptional cases in which female athletes successfully compete against male athletes.

The debate over gender discrimination in sport therefore remains a complex ethical issue. Any adequate assessment must carefully distinguish between unjust discrimination and forms of classification that may be necessary to preserve fairness, safety, and meaningful competition in athletic contexts.

References

- Ahsani, Mohammad, & Shaji, Reza. (2013sh). *Akhlāq dar Varzesh ba Roycard-e Falsafy*. Tehran: Pazhoheshgah Tarbiyat Badany va Olome Varzeshy.
- Akhavan Kazemi, Bahram. (2018sh). *Negareshi Tatbigi be Edalat dar Falsafeh-ye Siyasi-e Aflatoon & Arastoo*. Motaleate Hogogy.
- Alasvand, Fariba. (2011sh). *Zan dar Islam*. Qom: Daftar-e motaleat va tahgigat-e zanan va markaz-e nashr-e Hajar.
- Anvari, Hasan. (2003sh). *Farhang-e Feshordeb-ye Sokhan* [Compact Dictionary of Sokhan] (Vol. 2). Tehran: Sokhan.
- Burke, Michael. (2010). "A Feminist Reconstruction of Liberal Rights and Sport", *Journal of the Philosophy Sport*, 37(1): 11-28.
- Foddy B, Savulescu J. Time to re-evaluate gender segregation in athletics? Br J Sports Med. 2011 Dec;45(15):1184-8. doi: 10.1136/bjism.2010.071639. Epub 2010 Aug 10. PMID: 20702382.
- Franchini, Emerson & Sterkowicz-Przybycien, Katarzyna & Yuri Takito, Monica. (2014). "Anthropometrical Profile of Judo Athletes: Comparative Analysis Between Weight Categories". *Morphol*, 32(1): 36-42.
- Gaëlle Schann, Anne. (2014). *Gender inequality in sport in France*. France: Helsinki Metropolia University of Applied Sciences.
- Hargreaves and Anderson, J. (2014). *Routledge handbook of sport, gender and sexuality*. New York: Routledge.
- Harper, J. (2018). "Athletic Gender". *Law & Contemp. Probs.*, 80(4): 153-139.
- Karimi, Hamid. (2012sh). *Zan va Mard, Tashaboh, Tasavi ya Tanasob*. Qom: markaz-e nashr-e Hajar.
- Loland, Sigmund. (2009sh). *Akhlāq va Baz-i-e Javanmardaneh dar Varzesh*, Motarjem: Salehzadeh & Shirmohamadzadeh, Tehran: Donyayeh harekat.
- Loland, Sigmund. (1999). *Justice and Game Advantage in Sporting Games*. Netherlands: Kluwer Academic, 2 (2): 165-183.
- , (2002). *Fair Play in Sport*. USA and Canada: Routledge.
- , (2014). "Justice in Sport". *Routledge, sport, Ethics and Philosophy*, 1 (1):78-95.
- Manohar Deshpande, Vishwas. (2016). "Gender Discrimination in Sports." *International Journal of Physical Education, Sports and Health*, 3(3): 545-547.
- Matthews, Hayley. (2013). "Should Men and Women Compete Against Each Other in Sport? a Critical Analysis of Mixed Competition".
- Moein, Mohammad. (2009sh). *Farhang-e Moein*. Tehran: Naman.
- Mohammadi, Moslem. (2013sh). *Tablil-e Tafavot-hae Jensiyati-e Zan va Mard dar Olom-e Tajrobi va Amozeshay-e Dini*. Do faslnameh Elmi-Pazhoheshi-e Ensan Pazhoheshi Dini.
- Møller, Verner. (2010). *The Ethics of Doping and Anti-Doping*. USA and Canada: Routledge.
- Musazadeh, Ebrahim, & Keykha, Said. (2020sh). *Keramat-e ansan dar Islam*, mabnay-e rahbord-e hemayati-e tabiz-e mothbat dar hogog-e m'alolan; olgoy-e hokmrani-e matlob, rahbord ajtemai farhangi, 34(9).
- Pandey, Sandhya & Pandey, A. k, (2015). *Ayurvedic & Current Perspectives of Physical Exercise (Vyayama) In the Light of Health Benefits*. *Indian Journal of Agricultural and Allied Sciences (A Refereed Research Journal*, 1(1): 80-87.

- Pappalardo, Luca; Alessio Rossi; Michela Natilli; Paolo Cintia. (2021). Explaining the difference between men's and women's football, PLoS one, VOL: 16, NO: 8, pp: 1-17, e0255407.
- Pfister, Gertrud. (2011). Gender Equality and (Elite) Sport. Strasbourg: Enlarged Partial Agreement on Sport (EPAS).
- Razaghi, Mohammad. Ebrahim, & Mehrabi, Qasem. (2017sh). *Akblaq dar varzesh (mafahim, chalesbha, rah-e hal-ha)*. Tehran: Neda-ye Karafarin.
- Rezaei, Ali. (2016sh). *Dar Masir-E Erteqa-E Hogog-E Zanan Va I-Amal-E Tabiz Rava*. Majale pazhohesh hogog-e bashary, 6(2): 103–132.
- Ryall, Emily. (2015). "Good games and Penalty Shoot-Outs". Sport, Ethics and Philosophy, 9(2): 205-213.
- Savari, Mostafa. (2013sh). *Varzesh va Atharat-e Ravany*, Ijtemai va Badany-e a Roy-e Afrad, Majale Roshd Amozesh Tarbiat badany, 3: 96–98.
- Shin, Patrick S. (2018). "Sex and Gender Segregation in Competitive Sport: Internal and External Normative Perspective", Law and Contemporary Problems. Vol. 80, p. 47.
- Smith, Malissa. (2014). A History of Women's Boxing. Rowman & Littlefield.
- Smith, Malissa. (2017). "Is Women's Sport a Clear Case of Sexual Discrimination?" Philosopher's Magazine, Vol. 76, pp: 29-34.
- Tamburrini, Claudio & Tännsjö, Torbjörn, (2000). *Values in sport*. London and New York: E & FN Spon, Taylor & Francis.
- The New York Times, <https://www.nytimes.com/2021/07/27/sports/olympics/carissa-moore-italo-ferreira-surfing-wins.html>
- Wellard, Ian. (2007). *Rethinking Gender and Youth Sport*. New York: Routledge.
- Young, David C. (2004). *A Brief History of the Olympic Games*. John Wiley & Sons, UK: Blackwell Publishing Ltd.

تأملات اخلاقی

دوره هفتم، شماره اول (پیاپی ۲۵)، بهار ۱۴۰۵، صفحات ۹۷-۱۱۷

شاپا الکترونیکی: ۲۷۱۷-۱۱۵۹ / شاپا چاپی: ۴۸۱۰-۲۶۷۶

<https://jer.znu.ac.ir>

تبعیض جنسیتی و کلاس وزن در رقابت‌های ورزشی

نیره یوسفیان پور^۱، علیرضا آل بویه^۲، فاطمه جمشیدی^۳

چکیده	اطلاعات مقاله
تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی به معنای جلوگیری از رقابت زنان با مردان است. موافقان و مخالفان برای اخلاقی بودن و نبودن تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی استدلال‌های زیادی اقامه کرده‌اند. موافقان، استدلال عدالت در رقابت و استدلال تنش شیرین عدم قطعیت نتیجه را بر اخلاقی بودن رقابت زنان با یکدیگر براساس کلاس وزن در ورزش‌هایی از قبیل بوکس و کشتی اقامه می‌کنند. به اعتقاد موافقان برای برقراری عدالت و همچنین برای قابل پیش‌بینی نبودن نتیجه رقابت باید طبق تقسیم‌بندی کلاس وزن ورزش‌ها رقابت‌ها به صورت مجزا صورت گیرد. بر همین اساس و به دلیل تفاوت‌های فیزیکی غیرقابل انکار زنان با مردان، تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی اخلاقی به شمار می‌آید که در این مقاله به بررسی و نقد این استدلال‌ها پرداخته خواهد شد. واژه‌های کلیدی: تبعیض جنسیتی، رقابت ورزشی، عدالت در رقابت، کلاس وزن.	DOI: 10.30470/er.2023.2000218.1209
	مقاله مروری تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۰/۱۰ تاریخ اصلاح: ۱۴۰۴/۰۳/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۱/۱۷ تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۳/۰۱
	نقش نویسندگان نیره یوسفیان پور: ایده پرداز اصلی مقاله، جمع آوری داده، نگارش اولیه و نهایی مقاله، تحلیل و نقادی، انجام اصلاحات مقاله. علیرضا آل بویه: خوانش و تأیید نهایی مقاله، مشارکت در نگارش نهایی مقاله، بیان نکات نگارشی و ویرایشی، تحلیل و نقادی. فاطمه جمشیدی: مشارکت در جمع آوری داده‌ها و تحلیل مطالب.
	حمایت مالی و تعارض منافع مقاله حامی مالی و تعارض منافع ندارد.
	استخراج این مقاله متخذ از پایان‌نامه کارشناسی ارشد است. عنوان: «نقد و بررسی دلایل اخلاقی موافقان و مخالفان تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی»، دانشجو: نیره یوسفیان پور، راهنما: علیرضا آل بویه و مشاور: فاطمه جمشیدی، مرکز تربیت مدرس صدیقه کبری (سلام الله علیها)

۱. نویسنده مسئول، سطح ۳ تربیت مدرس صدیقه کبری، اخلاق و تربیت اسلامی، مدرس حوزه، سیستان و بلوچستان، ایران.

n.yousofiyanpour@gmail.com

۲. استادیار گروه فلسفه اخلاق، پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، قم، ایران. a.alebouyeh@isca.ac.ir

۳. دانشجوی دکتری فلسفه و کلام (گرایش کلام) امامیه دانشگاه قرآن و حدیث قم، قم، ایران. f.jamshidi@whc.ir

مقدمه

امروزه رقابت‌های ورزشی به عنوان عرصه‌ای خاص از فعالیت‌های ورزشی مورد توجه افراد بسیاری واقع شده است. از اواسط قرن نوزدهم رقابت‌های جهانی ورزش از انگلستان شروع و سپس به اروپا و تمام نقاط جهان گسترش یافت. از فعالیت‌های ورزشی می‌توان به رقابت‌های دو و میدانی یونان، تنیس و بیس‌بال آمریکا (Young, 2004, p. 4) و رقابت‌های کبدی ایران اشاره نمود.

انگیزه‌های متفاوتی برای روی آوردن به ورزش و رقابت‌های ورزشی وجود دارد. برخی ورزش را صرفاً راهی برای حفظ سلامت جسمی و روحی می‌دانند و برخی علاوه بر آن، خواهان بهره‌مندی از فواید مادی و اقتصادی آن نظیر دریافت جوایز مالی، تصدی شغل و حرفه، کسب شهرت و محبوبیت هستند و از این رو به ورزش حرفه‌ای و رقابتی روی می‌آورند. ورزش‌های رقابتی بر پایه رقابت بین دو حریف یا دو تیم دائر بوده و با مجموعه‌ای از قوانین مکتوب اداره می‌شود. برنده شدن و غلبه بر حریف از جمله مهم‌ترین اهداف ورزشکاران این عرصه به شمار می‌آید (Møller, 2010, p. 15). خشونت، تبانی، دوپینگ و تبعیض از جمله اعمال غیراخلاقی ورزشکاران برای رسیدن به فواید رقابت‌های ورزشی است.

تبعیض یکی از اعمال غیراخلاقی است که موجب اعطای امتیازات ویژه به گروهی خاص می‌شود. تبعیض در اشکال مختلف نژادی، ملیتی، دینی، فرهنگی، جنسیتی و غیره بروز و ظهور می‌یابد. رقابت‌های ورزشی یکی از مهمترین عرصه‌هایی به شمار می‌آید که تبعیض جنسیتی در آن به چشم می‌خورد و به معنای انحصار یا اختصاص رقابت‌های ورزشی به جنس خاصی است، به گونه‌ای که اجازه شرکت در رقابت مختلط به اعضای جنس مقابل داده نشود (Tamburrini & Tannsjo, 2000, p. 101). به عبارت دیگر، به عدم جواز رقابت زنان با مردان تبعیض جنسیتی می‌گویند. برخی بر این باورند که تبعیض جنسیتی در ورزش به دلیل باورهای موجود در اجتماع و رفتارهای جنسیتی که زنان را به عنوان جنس «متفاوت» طبقه‌بندی می‌کنند، قابل پذیرش شده است. از این رو بسیاری به دلیل ضعف طبیعی جسم زنان نسبت به مردان معتقدند داشتن برخی ویژگی‌ها برای ورزشکاران لازم و ضروری است و این ویژگی‌ها در زنان و مردان یکسان نیست (Manohar Deshpande, 2016, p. 545; Matthews, 2013). به همین دلیل زنان در دنیای رقابت‌های ورزشی مختلط دیده نشده یا کمتر دیده می‌شوند.

تبعیض جنسیتی با انتقادهای زیادی مواجه بوده است و برخی از جمله فمینیست‌ها در بسیاری از عرصه‌های شغلی، مشارکت اجتماعی و ... به دفاع از حقوق زنان پرداخته‌اند. آن‌ها به دنبال تحقق تساوی و برابری بی‌قید و شرط زن و مرد، تغییرات چشم‌گیری در تفکر تبعیض‌آمیز نسبت به زن ایجاد کرده‌اند، اما تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی حتی از سوی فمینیست‌های افراطی کمتر مورد اعتراض واقع شده است (Tamburrini & Tannsjo, 2000, p. 101). با توجه به اینکه از سال ۱۹۷۰ تا کنون میزان مشارکت زنان در میادین ورزشی به طور چشم‌گیری افزایش یافته است و سازمان المپیک از آن سال با عنوان «آگاهی رو به رشد زنان در سراسر جهان» یاد می‌کند (Matthews, 2013, p. 11)، بحث درباره اخلاقی بودن یا نبودن تبعیض جنسیتی در رقابت‌ها ورزشی اهمیت بیشتری یافته است.

فیلسوفان اخلاق استدلال‌های متعددی برای اخلاقی بودن یا نبودن تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی با توجه به تفاوت فیزیکی زنان و مردان اقامه کرده‌اند. برخی معتقدند به هیچ عنوان رقابت زنان با مردان اخلاقی نیست، اما برخی بر این باورند که با در نظر گرفتن میزان تأثیر جنسیت در رقابت، رقابت میان زنان و مردان اخلاقی یا غیراخلاقی به شمار می‌آید و برخی نیز در نقطه مقابل این دو دیدگاه، رقابت میان زنان و مردان را به طور کلی درست و اخلاقی می‌دانند (Pfister, 2011, p. 141). استقامت، قدرت، سرعت و انعطاف‌پذیری از جمله ویژگی‌های فیزیکی مورد توجه در ورزشکاران است (Tamburrini & Tannsjo, 2000, p. 43) و به اذعان اغلب پزشکان و دانشمندان این خصوصیات در زنان با مردان بسیار متفاوت است. ویژگی‌های فیزیکی این دو جنس، اغلب موجب عملکرد متفاوت آنان در عرصه‌های مختلف می‌شود. از این رو، برخی برای اخلاقی بودن رقابت جداگانه براساس تفاوت‌های فیزیکی زن و مرد، استدلال‌های متعددی را اقامه کرده‌اند. آن‌ها برای اثبات عادلانه و اخلاقی بودن تبعیض جنسیتی به کلاس وزن ورزشکاران که براساس تفاوت‌های فیزیکی زنان و مردان طراحی شده است، استناد می‌کنند. با توجه به کلاس وزن، ورزشکاران در کلاس‌های وزنی متفاوت با حریفان خود به رقابت می‌پردازند. عدالت و قطعی نبودن نتیجه رقابت بخشی از جمله دلایل برای کلاس‌بندی ورزشکاران است. استدلال‌های «عدالت در رقابت»^۱ و «تشن شیرین عدم قطعیت نتیجه»^۲ با توجه به تفاوت‌های فیزیکی زنان با مردان و به عبارت دیگر کلاس وزن بر درستی و اخلاقی بودن تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی اقامه شده است که در این مقاله به بررسی و نقد این دو استدلال پرداخته خواهد شد.

۱. استدلال عدالت در رقابت

تفاوت فیزیکی میان زنان و مردان از مهم‌ترین دلایل تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی است. تفاوت‌های فیزیکی زن و مرد، تأثیرات متفاوتی بر توانایی هر یک از این دو جنس می‌گذارد، برای مثال این تفاوت‌ها بر قدرت، استقامت، انعطاف‌پذیری، سرعت، توانایی، روابط گروهی، استعداد و غیره هر دو جنس تأثیرگذار است (محمدی، ۱۳۹۲، ص. ۷۳-۷۶). از این رو، برای ایجاد رقابتی عادلانه در اغلب ورزش‌ها، ورزشکاران کلاس‌بندی می‌شوند تا احتمال بی‌عدالتی در رقابت‌ها به حداقل ممکن برسد. برخی با تأکید بر تفاوت‌های فیزیکی و جسمانی میان زنان و مردان معتقدند زنان از قدرت بدنی کمتری نسبت به مردان برخوردارند و قرار گرفتن زنان در رقابت با مردان را امری غیرمعقول و غیراخلاقی می‌دانند. از این رو، بر تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی تأکید دارند.

کلاس وزن به معنای دسته‌بندی ورزشکاران بر اساس سن، قد، وزن، جنس و برخی مؤلفه‌های مؤثر دیگر است که در راستای برگزاری رقابتی عادلانه طراحی و با توجه به معیارهای متناسب با آن ورزش صورت می‌گیرد (Franchini and et al, 2014, p. 1). کلاس وزن برای ورزش‌هایی مانند بوکس، کشتی، تکواندو و نیز سایر ورزش‌های رزمی تعریف شده است. برای مثال کلاس وزن مردان در رقابت‌های غیرحرفه‌ای بوکس به یازده گروه و در رقابت‌های حرفه‌ای آن به پانزده گروه وزنی تقسیم می‌شود

1. Justice in Competitio

2. The Sweet Tension of Uncertainty of Outcome

(worldboxing.blogfa.com, 1397).

به اعتقاد برخی از جمله آنه شان^۱ با وجود تفاوت‌های فیزیکی و جسمانی میان زنان و مردان نمی‌توان انتظار داشت آنان به طور عادلانه با هم رقابت کنند، زیرا هر یک دارای ویژگی‌های جسمانی هستند که برای درخشیدن در برخی از ورزش‌ها مفید است. برای مثال ویژگی زنان برای ژیمناستیک و ویژگی مردان برای فوتبال مناسب است. در برخی ورزش‌ها قدرت بدنی نقش مهمی ایفا می‌کند و در برخی دیگر تکنیک، انعطاف، تمرکز و غیره مهم به شمار می‌آید. هر چند ممکن است موارد استثنائی وجود داشته باشد، اما غالباً مردان به طور طبیعی به لحاظ فیزیکی از زنان قوی‌ترند (Gaëlle Schann, 2014, pp. 20-21).

انسان‌ها از نظر جنسیتی دست‌کم با شش نشانه از یکدیگر متمایز می‌شوند: ۱. اندام‌های تناسلی داخلی، ۲. اندام‌های تناسلی خارجی، ۳. کرموزم، ۴. سطح هورمون‌ها، ۵. ویژگی‌های ثانویه جنسی، ۶. هویت جنسیتی (Harper, 2018, p. 142). جوانا هارپر^۷ معتقد است به دلیل وجود این تمایزات جنسیتی است که باید افراد پس از بلوغ در رقابت‌های ورزشی براساس جنسیت تقسیم‌بندی شوند، زیرا ویژگی‌های جسمانی آن‌ها از یکدیگر متمایز شده است. بنابراین، به دلیل تفاوت معیارها و اهداف زنان و مردان و حفظ استقلال آنان، منصفانه‌ترین راه، جدا کردن تفریح‌ها و رقابت‌های ورزشی آنان است (Ibid, p. 140). برای مثال، بازیکنان چپ دست بیس‌بال نسبت به بازیکنان راست دست دارای دید بهتری هستند، اما با این وجود هر دو می‌توانند به یک میزان در مسابقه با یکدیگر رقابت کنند. برخلاف رقابت‌های بوکس که براساس کلاس‌های مختلف اجازه رقابت بوکسور سنگین‌وزن با سبک‌وزن داده نمی‌شود، زیرا بوکسورهای سنگین‌وزن توانایی و قدرت جسمانی بیشتری دارند (Ibid, pp. 142-143).

به اعتقاد رئیس بین‌المللی مدارس عالی تربیت بدنی بانوان، در رقابت‌هایی که نتایج آن بسیار دقیق محاسبه می‌شود یا رقابت‌هایی که قدرت، سرعت و استقامت ورزشکاران نشان‌دهنده‌ی توانایی و کارایی آنان محسوب می‌گردد، رقابت زنان و مردان ناعادلانه است (صبوری، ۱۳۸۹، ص ۶۲). بارون کوبرتین^۸ بنیان‌گذار المپیک مدرن معتقد است زنان به دلیل آناتومی و ساختار فیزیکی خاص، بدنشان تحمل شوک‌های سخت را ندارد و آنان نمی‌توانند در برابر ضربات مردان مقاومت کنند (Gaëlle Schann, 2014, p. 13)؛ (Manohar Deshpande, 2016, p. 544)؛ (Matthews, 2013, p. 7). برخی ورزش‌ها از جمله بوکس نشان‌دهنده‌ی

۱. Anne Schann، دانشجوی دانشگاه علوم کاربردی متروپولیا هلسینکی (Helsinki Metropolia University of Applied) پایتخت فنلاند، او کتاب «نابرابری جنسیتی در ورزش فرانسه» را نگاشته است.

2. Internal genitalia

3. External genitalia

4. Chromosomes

5. Hormone levels

6. Secondary sex characteristics

7. Joanna Harper

8. Baron Pierre de Coubertin

مدل مردانه‌ی ورزش‌های قهرمانی هستند که هر شخصی با هر ویژگی‌ای تاب مقاومت در رقابت‌های آن را ندارد (Wellard, 2007, pp. 23-24). علاوه بر آن سیگموند لولاند^۱ برای تبیین عدالت در ورزش این فرض را مطرح می‌کند که همانگونه که ما برای تقسیم عادلانه پول میان گروهی از افراد با شرایط گوناگون از جمله جایگاه اجتماعی، نیازها، استعدادها بالقوه و بالفعل افراد، همه‌ی آن‌ها را باید در نظر بگیریم به جای آنکه پول را کاملاً مساوی بین آن‌ها توزیع کنیم، در رقابت‌های ورزشی نیز باید با مد نظر قرار دادن اهدافی خاص، شاهد رقابتی عادلانه و اخلاقی باشیم (Loland s., 2002, p. 10). بر این اساس، طبقه‌بندی ورزش‌ها براساس جنسیت افراد، بر تفاوت آماری عملکرد مردها و زن‌ها مبتنی است و در موارد محدودی نیز به بی‌عدالتی در مورد فرد یا افرادی منجر می‌شود؛ اما اگر طبقه‌بندی جنسیتی در رقابت‌های ورزشی رها شود، بی‌عدالتی بیشتری را شاهد خواهیم بود (لولاند، ۱۳۸۸، ص. ۹۴-۹۵).

به طور کلی موافقان با توجه به تفاوت‌های فیزیکی زنان و مردان بر اخلاقی بودن تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی استدلال می‌کنند تا همه افراد بتوانند براساس ویژگی‌ها و توانایی‌های جنسیتی خود به مزایای موجود در رقابت‌های ورزشی دست پیدا کنند. بنابراین، تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی، به معنای نادیده گرفتن یا پایمال کردن حقوق زنان نیست، بلکه براساس تفاوت‌های فیزیکی غالب زنان و مردان و با هدف برگزاری رقابتی عادلانه است.

تقریر منطقی استدلال به شرح ذیل است:

الف) زنان و مردان دارای ویژگی‌های جسمی متفاوتی هستند و مردان از قدرت بدنی بیشتری نسبت به زنان برخوردارند؛
ب) تفاوت‌های فیزیکی زن و مرد، تأثیرات متفاوتی بر توانایی هر یک از این دو جنس (از لحاظ میزان قدرت، استقامت، سرعت و غیره) می‌گذارد.

ج) لازمه‌ی عادلانه بودن یک رقابت ورزشی، برابر بودن قدرت بدنی طرفین رقابت است؛

د) کلاس وزن در برخی از ورزش‌ها نیز برای برقراری عدالت و قطعی نبودن نتیجه رقابت اجرا می‌شود؛

و) تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی راهکاری اخلاقی برای برقراری عدالت در رقابت‌های ورزشی است.

۲. استدلال عدم قطعیت نتیجه

آنچه رقابت‌های ورزشی را جذاب می‌کند، قطعی نبودن و غیرقابل پیش‌بینی بودن نتیجه رقابت در ورزش‌ها است. فقدان این مؤلفه از رقابت‌ها موجب از بین رفتن محبوبیت رقابت‌های ورزشی نزد تماشاگران و حتی ورزشکاران می‌شود. به همین دلیل است که بسیاری از تماشاگران برای تشویق تیم منتخب خود به ورزشگاه‌ها می‌آیند و ساعت‌ها به تشویق آن‌ها می‌پردازند یا حتی برخی به دلیل غیرقابل پیش‌بینی بودن نتیجه رقابت، درباره نتیجه، شرط‌بندی و از این طریق درآمدهایی می‌کنند، مانند مسابقات اسب‌دوانی.

قوانین رقابت‌های ورزشی به دلایل مهمی از جمله قطعی و قابل پیش‌بینی نبودن نتیجه رقابت وضع می‌شوند. وضع بسیاری از قوانین از جمله کلاس وزن در ورزش‌های مختلف موجب تنوع، جذابیت و غیرقابل پیش‌بینی بودن رقابت‌ها خواهد شد. اغلب تماشاگران نیز به همین دلیل به استادیوم و محل‌های برگزاری رقابت‌های ورزشی مراجعه می‌کنند؛ به عنوان مثال برنده رقابت‌های پرتاب دیسک کسی است که در گروه خود بتواند پرتاب طولانی‌تری را به ثبت برساند و این مهم از آغاز رقابت ورزشکاران مشخص نیست و فقط برخی گمانه‌زنی‌ها در این رابطه وجود دارد.

رقابت‌های ورزشی از قبیل دوی صدمتر، پرتاب نیزه و وزنه‌برداری براساس اندازه‌گیری دقیق بر حسب ثانیه، متر و کیلوگرم صورت می‌گیرد؛ برای مثال تصور کنید دو دهنده صدمتر که تقریباً یکسان عمل می‌کنند با یکدیگر وارد رقابت می‌شوند. کافی است یکی از ورزشکاران یک صدم ثانیه از دیگری زودتر به خط پایان برسد تا به عنوان برنده معرفی گردد (Loland S., 1999, pp. 173-174). به همین دلیل برخی از فیلسوفان اخلاق مانند وارن فرالی^۱ از جدا بودن رقابت زنان و مردان در رقابت‌های ورزشی با عنوان «تنش شیرین عدم قطعیت نتیجه» یاد می‌کند که هیجان را به ورزش تزریق می‌کند. پس از او این اصطلاح توسط لولاند توسعه پیدا کرد (Loland s., 2002, pp. XV-149).

لولاند تنش شیرین عدم قطعیت نتیجه را در همه رقابت‌ها به عنوان یکی از مهم‌ترین ارزش‌ها در ورزش می‌داند. به اعتقاد او این اصطلاح ساختار عمومی و پدیدارشناختی افراد را از تجربه‌های ورزشی خوب به صورت ابتدایی توصیف می‌کند (Loland s., 2002, p. 149). از این‌رو وی بازی‌ای را خوب و مهیج می‌داند که نتیجه آن قطعی نباشد. هرچند قوانین و چارچوب بازی مشخص است اما نتیجه آن به صورت قطعی قابل پیش‌بینی نیست. برای مثال قانون فوتبال این است که بازیکنان نباید از دست‌های خود در مهار و هدایت توپ استفاده نمایند و قانون برای بازی تنیس هدایت توپ به سمت نیمه زمین حریف شمرده می‌شود اما نتیجه رقابت در هر دو مورد به صورت قطعی آشکار نیست (Loland S., 1999, p. 178). هر حرکتی در هر زمانی غیر قابل پیش‌بینی است. تصور کنید بازیکنان فوتبال به سمت دروازه‌ی حریف حمله می‌کنند آیا می‌توان اعلام کرد قطعاً آن حمله به گل می‌انجامد؟ علاوه بر ورزشکاران و مربیان، تماشاگران طرفدار هر فرد یا تیم نیز آن فشار را احساس می‌کنند، اما آیا این کشمکش و شیرینی در رقابت زنان با مردان وجود دارد؟ علاوه بر آن نتیجه رقابت میان آن‌ها غیرقابل پیش‌بینی و برای تماشاگران از جذابیت کافی برخوردار خواهد بود؟ سپری شدن وقت، قطعی نبون نتایج و شرایط ورزش، شیرینی خاصی برای تماشاگران به ارمغان می‌آورد (Ryall e., 2015, p. 4)؛ به همین دلیل آنان تا انتهای بازی از تشویق تیم خود ناامید نمی‌شوند و برای مشاهده رقابت‌ها ساعت‌ها در ورزشگاه‌ها یا پای گیرنده‌های خود انتظار می‌کشند. گرچه ممکن است عملکرد ورزشکاران آماده و ماهر تا حدودی قابل پیش‌بینی باشد، اما موفقیت و پیروزی در رقابت ورزشی قابل پیش‌بینی نیست؛ زیرا دلایل خارجی متعددی بر نتیجه‌ی رقابت تأثیرگذار است. به همین دلیل در هر رقابت، نحوه محاسبه‌ی امتیازات متفاوت است. برای مثال در بسکتبال بیشترین امتیاز به تیمی تعلق می‌گیرد که عملکرد دقیق‌تری در

1. Warren Fraleigh.

شرایط مساوی از خود نشان دهند و بتواند تعداد گل بیشتری را به سبد تیم مقابل وارد کنند.

برخی پیروزی ورزشکاران در میدان رقابت را به بالا بودن شانس و بخت^۱ نسبت می‌دهند. به اعتقاد لولاند شانس و بخت، مهارت ورزشکاران را با چالش بیشتری رو به رو می‌کند، اما غیر قابل پیش‌بینی بودن نتیجه رقابت موجب افزایش هیجان رقابت خواهد شد. او با توجه به استدلال لودیک معتقد است که در برخی از ورزش‌ها مانند ورق‌بازی^۲ عنصر شانس دخیل است، اما در رقابت‌های ورزشی مانند شطرنج^۳ شانس نقشی ندارد (Loland S., 1999, p. 179). با توجه به این‌که ورزش و رقابت‌های ورزشی مانند آزمایش علمی نیست تا با دانش علمی و معتبر به دست آید یا مانند دادگاه نیست تا تنها عدالت به طور کامل در آن حکم‌فرما باشد، بلکه ترکیب زیبایی از عدالت، شانس و موفقیت است که تنش شیرین عدم قطعیت نتیجه، مهارت ورزشکاران را به چالش می‌کشد و میزان شانس و بخت را کاهش می‌دهد (Ibid).

صرف‌نظر از همه‌ی دلایل گفته شده، آیا برگزاری چنین رقابتی که در بسیاری موارد از دید تماشاگران هیجان کافی را به همراه ندارد و با عدم استقبال آنان مواجه می‌شود موجب تحقیر زنان نمی‌شود؟ آیا رقابت میان زنان به دلیل جذابیت بیشتر برای تماشاگران، استرس پایین ورزشکاران برای رقابت و عدم قطعیت نتیجه آن، به لحاظ اخلاقی از مقبولیت برخوردار نیست؟ آیا جذابیت و عدم قطعیت نتیجه به عنوان مؤلفه‌های اصلی رقابت نباید مورد توجه قرار گیرد؟ آیا از بین رفتن هر کدام از این مؤلفه‌ها، زیانی به جذابیت و غیرقابل پیش‌بینی بودن نتیجه رقابت‌های ورزشی وارد نمی‌کند؟ آیا در صورت وجود تبعیض مورد نظر تنها راه حل ممکن و اطمینان بخش، رقابت زنان و مردان با یکدیگر خواهد بود؟

رقابت‌های ورزشی به منظور انتخاب بهترین ورزشکار در هر رشته برگزار می‌شود، زیرا هر ورزشکاری به تنهایی و بدون رویارویی با رقبای به‌ترین محسوب می‌شود. بر این اساس قوانین به گونه‌ای تعیین شده‌اند تا رقابت قابل پیش‌بینی نباشد. قابل پیش‌بینی بودن رقابت‌های ورزشی، برگزاری رقابت‌ها را عبث می‌نماید و به همین دلیل غیراخلاقی به شمار می‌آید. رقابت زنان با مردان نیز به همین دلیل غیراخلاقی است. از این رو تبعیض جنسیتی اخلاقی بوده و باید در رقابت‌های ورزشی همچنان ادامه یابد.

تقریر منطقی استدلال به شرح ذیل است:

۱. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های رقابت‌های ورزشی، غیرقابل پیش‌بینی بودن نتیجه آن است؛
۲. مشخص بودن نتیجه رقابت از جذابیت، هیجان و لذت عدم قطعیت نتیجه رقابت می‌کاهد؛
۳. قابل پیش‌بینی بودن رقابت برگزاری آن را بی‌هوده می‌کند؛
۴. تعیین بهترین ورزشکار در هر رشته ورزشی با برگزاری رقابتی که نتیجه آن غیرقابل پیش‌بینی است، انجام می‌گیرد؛

1. Chance and luck

۲. Bridge ورق بازی یا پاسور در غرب یکی از انواع بازی‌های فکری و بسیار مهیج محسوب می‌شود.

3. Chess

۵. با وجود تفاوت‌های فیزیکی میان زنان و مردان و یکی نبودن کلاس وزن آنها نتیجه رقابت آن‌ها در بسیاری از رشته‌های ورزشی قابل پیش‌بینی خواهد بود؛ از این‌رو تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی اخلاقی به شمار می‌آید.

۳. نقد استدلال عدالت در رقابت و عدم قطعیت نتیجه

اشکالاتی بر هر دو استدلال وارد است که به دلیل مشترک بودن برخی از آنها، در ادامه به آنها پرداخته می‌شود.

۳-۱. عادلانه نبودن تبعیض به طور مطلق

برخی مخالفان تبعیض جنسیتی از جمله تنسجو^۱ معتقدند همان‌گونه که تبعیض جنسیتی در عرصه‌های مختلف زندگی اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و غیره ناعادلانه است، در رقابت‌های ورزشی نیز نباید عادلانه به شمار آید. او معتقد است نادرستی تبعیض جنسیتی در سایر عرصه‌ها، گواهی روشن بر نادرستی آن در ورزش و خصوصاً رقابت‌های ورزشی است (Tamburrini & Tannsjo, 2000, p. 101).

موافقان بر اساس استدلال عدالت و عدم قطعیت نتیجه رقابت‌ها که با استفاده از کلاس‌های وزن استنتاج می‌شود، تبعیض جنسیتی را اخلاقی می‌دانند، حال آن‌که کلاس وزن تنها برای عادلانه بودن رقابت طراحی شده و ارتباطی به عدم قطعیت نتیجه ندارد. بر این اساس برای برقراری عدالت بیشتر و جذابیت در رقابت‌ها باید کلاس وزن را در همه ورزش‌ها خصوصاً ورزش‌های فاقد کلاس‌بندی نیز رواج دهیم؛ به عنوان مثال همان‌طور که کلاس وزن در ورزش دو و تا حدودی کلاس ارتفاع در بسکتبال برای برقراری عدالت ایجاد شده است در سایر ورزش‌ها نیز این مدل گسترش یابد. این کلاس‌بندی‌ها براساس ویژگی‌های اساسی هر ورزشکار به تنهایی ایجاد می‌شود. این ویژگی‌ها عبارتند از توانایی مورد نیاز هر ورزشکار که او را برای انجام دقیق ورزش مورد نظر قادر می‌سازد (Ibid, p. 103).

نکته حائز اهمیت این است که کلاس‌بندی‌های جدید باید توسط مسئولان ورزشی و با توجه به ویژگی‌های واقعی ورزشکاران که با توانایی ورزشکاران برای برگزاری رقابت خوب در ارتباط است، صورت گیرد، نه بر اساس جنسیت (Ibid, p. 103). جنسیت تنها یکی از انواع ویژگی‌هایی است که می‌توان براساس آن رقابت‌ها را کلاس‌بندی کرد.

به اعتقاد وی این ادعا که به طور متوسط عملکرد زنان نسبت به مردان در میدان‌های ورزشی معین ضعیف‌تر است، صحیح نیست. پایین‌تر بودن عملکرد زنان و ضعیف بودن آنان براساس یک باور عمومی است که در جامعه به عنوان یک واقعیت پذیرفته شده است. این دلیل اصلی تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی است که احتمالاً با توجه به آمارهای تصادفی محض گرفته شده است. تفاوت‌های جنسیتی ساخته‌شده توسط افراد در جامعه با تفاوت‌های جنسیتی زیست‌شناختی ورزشکاران ارتباطی ندارد، به همین دلیل

۱. Torbjorn Tannsjo، استاد فلسفه کاربردی در دانشگاه گوردنبرگ که در همه‌ی عرصه‌های فلسفه‌ی اخلاق، فلسفه‌ی سیاسی و اخلاق پزشکی مقالاتی متعددی منتشر کرده است. کتاب‌های اخیر او عبارتند از؛ سودگرایی لذت‌جویانه و مراقبت اجباری: اخلاق انتخاب در سلامتی و پزشکی (Tamburrini & Tannsjo, 2000).

امکان لغو تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی وجود دارد. اگر فرض کنیم میان آمارهای گرفته‌شده و تبعیض جنسیتی زیست‌شناختی ارتباط وثیق و معناداری برقرار است و یا این‌که آن آمارها با ویژگی شبه قانونی^۱ ورزشکاران مرتبط است،^۲ همچنان ارتباط تبعیض جنسیتی و آمار ارائه‌شده به اختلاف‌های آماری که در آمارگیری‌ها به وجود می‌آید، برمی‌گردد. بنابراین می‌توان گفت جنسیت به صورت مستقیم در رقابت عادلانه و نتیجه‌ی آن مؤثر نخواهد بود. از این‌رو نتیجه می‌گیریم که آمار مورد نظر تنها بر اساس برخی از ویژگی‌های خاص ورزشکاران ممتاز در ورزش‌های معین گرفته شده است و حال آنکه زنانی وجود دارند که می‌توانند در رقابت با مردان بر آنها غلبه کرده و پیروز شوند. در هر صورت اگر برخی بر حفظ تبعیض جنسیتی در ورزش پافشاری کنند به طور کلی نباید رقابت‌های ورزشکاران براساس جنسیت، تقسیم شود بلکه تقسیم‌بندی هر ورزشکار باید براساس شرایط و ویژگی‌های خاص هر یک صورت گیرد (Ibid, p. 103).

برخی از زنان به لحاظ آماری «معمولی» نیستند و دارای ویژگی‌های متمایزی هستند که حتی برخی مردان فاقد آن هستند، لذا نسبت به بسیاری از مردان در رقابت‌های ورزشی عملکرد بهتری از خود نشان می‌دهند. از این رو برخی از زنان قدرتمند را مشاهده می‌کنیم که در رقابت‌های ورزشی عملکرد بهتری از مردان دارند (Ibid, p. 103).

گرچه براساس باور عمومی، زنان به لحاظ جسمانی ضعیف‌تر از مردان دانسته شده‌اند، اما زنانی وجود دارند که این باور را خدشه‌دار می‌کنند. کاریسا مور^۳ زن موج‌سوار آمریکایی از آن جمله به شمار می‌آید. مور برنده چندین رقابت با زنان بود، اما مهم‌ترین پیروزی او در سال ۲۰۰۷ صورت گرفت. او در رقابت‌های موج‌سواری جام کوئیک‌سیلور کینگ^۴ بر رقیب مرد خود، یعنی گرامز اونت^۵ غلبه کرد. مور در سال ۲۰۱۱ اولین زن موفق در مسابقات موج‌سواری مردان شد و در سه مرحله حریفان خود را شکست داد. پس از آن نامش در لیست مشاهیر موج‌سوار ثبت شد.^۶ گرچه در این رشته ورزشی کلاس وزن مطرح نیست، اما افراد بر اساس مبتدی یا حرفه‌ای بودن باید از تخته‌های موج‌سواری متفاوت استفاده کنند.

نمونه‌های متعددی از این زنان ورزشکار وجود دارند که در سال‌های متمادی پیروز رقابت‌های ورزشی با مردان بوده‌اند؛ برای مثال می‌توان به رقابت بوکس جکی توناواندا^۷ با مردی به نام لری رودانیا^۸ در سال ۱۹۷۵ در میدان بوستانی مدیسون نیویورک، اشاره کرد. جکی در راند دوم با وارد آوردن ضربات کوبنده، لری را از پای درآورد. رقابت زیبا و کوبنده‌ی جکی سبب شد به او لقب «محمد علی

1. Law-like character

۲. برخی ویژگی‌ها مانند جنسیت زن و مرد شبیه قانون بوده و نباید در تصمیم‌گیری مؤثر باشد اما نویسنده به آن‌ها اشاره نکرده است.

3. Carissa Moore

4. Quicksilver king

5. Groms Event

6. <https://www.nytimes.com/2021/07/27/sports/olympics/carissa-moore-italo-ferreira-surfing-wins.html>.

1. Jackie Tonawanda

2. Larry Rodania

کلی زنان»^۱ بدهند (Smith, 2014, p. 346).

تسجوع تبعیض را به دو نوع حقیقی و اخلاقی تقسیم می‌کند. هنگامی که یک ورزشکار زن با شایستگی لازم، توان و تمایل رقابت با ورزشکار مرد را داشته باشد، باید به او اجازه رقابت داده شود. در صورتی که صرفاً به دلیل تعمیم عملکرد ضعیف اکثر زنان در رقابت‌های ورزشی، از رقابت چنین اشخاصی ممانعت شود، در این صورت تبعیض حقیقی رخ داده است. از سوی دیگر برخورد متفاوت آنان با زنان فی نفسه تبعیض آمیز و به لحاظ اخلاقی سزاوار سرزنش است و تبعیض اخلاقی تلقی می‌شود (Ibid, p. 104).

در صورت جواز رقابت ورزشی زنان با مردان، به منظور جلوگیری از بروز انواع تبعیض‌ها و خطرات احتمالی می‌بایست قوانین لازم وضع شود؛ برای مثال در ورزش بوکس برای جلوگیری از خطرات باید کلاس بندی‌های وزن مراعات شود. علاوه بر آن ممکن است مجبور شویم با توجه به مهارت اصیل دفاع شخصی،^۲ تغییرهای دیگری را در رقابت‌های ورزشی طراحی کنیم تا تبعیضی را مشاهده نکنیم. به هر حال، اگر ورزش بوکس را به گونه‌ای اجرا کنیم تا زنان و مردان در شرایطی با یکدیگر به رقابت بپردازند که هیچ خطری زنان را تهدید نکند، در آینده، ورزشی به عنوان بوکس وجود نخواهد داشت (Ibid)؛ زیرا هویت چنین ورزشی با خطر و آسیب، عجین شده است و در صورت از بین رفتن خطر و آسیب دیگر مشکلی برای ورود زنان وجود نخواهد داشت. از این رو، رقابت زنان با مردان به صورت فردی یا گروهی عادلانه خواهد بود و تنها باید ویژگی‌های اشخاص بدون توجه به جنسیت آنان در وضع قوانین لحاظ شود. به این ترتیب تبعیض جنسیتی در رقابت‌ها لغو خواهد شد.

۳-۲. پدرسالاری و تبعیض جنسیتی

برخی فیلسوفان اخلاق نظام فکری پدرسالارانه و قرارگرفتن مردان در رأس تصمیم‌گیری‌ها را از علل عمده تبعیض جنسیتی می‌دانند (Burke, 2010, p. 12). به اعتقاد برخی مخالفان^۳ قضاوت‌های پدرسالارانه و تبعیض آمیز مردان آسیب‌های غیرقابل جبرانی به زنان تحمیل می‌کند (Burke, 2010, p. 12). دور ماندن زنان از ورزش و به تبع آن ورود به میادین ورزشی در طول سال‌های مختلف بر اساس همین دیدگاه پدرسالارانه به وجود آمده است. مردان با توجه به افکار خود و به منظور محافظت از زنان اغلب مانع از دست‌یابی زنان به سلامتی و تندرستی می‌شوند.

مسئولان ورزشی با تصمیم‌های تبعیض آمیز موجب استمرار تبعیض علیه زنان می‌شوند که آثار آن در سایر بخش‌های جامعه ریشه‌دارتر و محکم‌تر می‌شود. همچنین این دیدگاه را تقویت می‌کنند که مردان به طور ذاتی و طبیعی قابلیت حضور در میادین ورزشی را دارند و ورزش را تنها عرصه‌ی درخشش و شکوفایی مردان معرفی می‌کنند (Ibid, p. 19) و این مسئله رفتارهای جنسیتی را در جامعه تقویت می‌کند (Matthews, 2013, p. 3). ایجاد رقابت زنان با یکدیگر زمان بسیار طولانی نیاز دارد تا آنان مانند ورزش مردان به اوج

3. The female Muhammad Ali

4. Noble art of self-defence

5. Michael Burke and Hayley Maatthews

شکوفایی برسند، در حالی که رقابت زنان با مردان این فاصله ایجاد شده میان این دو جنس را تا حدودی پوشش خواهد داد.

۴. پاسخ نقدهای مخالفان

در اینجا به بررسی اشکال‌های موجود در آراء مخالفان برای نقد استدلال‌های عدالت در رقابت و عدم قطعیت نتیجه می‌پردازیم.

۴-۱. تبعیض یا تفاوت

تبعیض به معنای «برخورد متفاوت با دو یا چند نفر با وجود یکسان بودن شرایط» است. حال باید بررسی شود که آیا شرایط زنان با مردان یکسان است که بتوان نتیجه گرفت حکم به عدم جواز رقابت میان آنان تبعیض به شمار می‌آید. واقعیت امر آن است که زنان و مردان علاوه بر تفاوت‌های شناختی، عاطفی و رفتاری به طور طبیعی دارای تفاوت‌های جسمی ملموسی در اعصاب، ماهیچه، استخوان‌ها، اندام، دستگاه تولید مثل و وزن مغز هستند (علاسوند، ۱۳۹۰، ص. ۶۲). زنان و مردان در دستگاه تولید مثل، هورمون‌ها (تستوسترون، استروژن، پروژسترون، پرولاکتین)، طول عمر، ماهیچه‌ها و استخوان‌ها، حواس پنجگانه، صدا، پوست، مو و مانند آن نیز متفاوتند (کریمی، ۱۳۹۱، ص. ۸۸-۱۰۷). تأثیر همه‌ی این موارد بسیار چشم‌گیر و غیرقابل چشم‌پوشی است.

باید توجه داشت که عملکرد ورزشی محصول عوامل ژنتیکی و عوامل غیرژنتیکی است. استعداد از جمله عوامل ژنتیکی و تغذیه از جمله عوامل غیرژنتیکی است. ورزشکاران برای برگزاری رقابت عادلانه در رقابت‌های ورزشی براساس دو مؤلفه که در بسیاری موارد تعیین کننده است، مورد ارزیابی قرار می‌گیرند: ارزیابی فیزیکی - ریاضی و وضع قوانین عادلانه، متناسب با هر ورزش (Loland S., 2014, pp. 84-86).

کلاس وزن در ورزش‌های مختلف از قبیل بوکس و کشتی، و همچنین مدت زمان رسیدن به محدوده‌ی تعیین شده در مسابقه‌ی دو و مانند آن نیز برای همین منظور وضع شده است؛ به عنوان مثال بازیکنان فوتبال در هر رده‌ی سنی با یکدیگر به رقابت می‌پردازند تا رقابت عادلانه‌تری را شاهده بوده و بهترین افراد در هر رده شناسایی شوند. در برگزاری یک رقابت سالم و عادلانه مدنظر قرار دادن هر کدام از این مؤلفه‌ها برای مشاهده یک رقابت عادلانه و تماشایی بسیار مؤثر خواهد بود.

تفاوت جسمی و هویتی ورزشکاران زن و مرد از دلایل عمده برای جدایی رقابت آن‌ها است. بر این اساس باید گفت نادرستی تبعیض در سایر بخش‌های زندگی مجوز اخلاقی برای نادرستی آن در رقابت‌های ورزشی نیست. رقابت یک بوکسور سنگین وزن ۱۸ ساله را با یک جوانی که ۶ سال از او بزرگتر است در نظر بگیرید. چنین رقابتی عادلانه نیست. حتی فکر کردن درباره چنین رقابتی غم‌انگیز است. این رقابت علاوه بر آسیب روحی و جسمی به ورزشکار ۱۸ ساله از ارزش برخوردار نخواهد بود. بهترین رقابت ورزشی آن است که همه رقابت کننده‌ها برای دستیابی به عنوان قهرمانی در یک سطح قرار بگیرند. جدایی رقابت زنان و مردان براساس ملاک‌های مناسب موجب ایجاد رقابت‌های عادلانه می‌شود (Ryall E., 2017, p. 2). به عنوان نمونه افراد دارای معلولیت در همه ورزش‌ها حضور پیدا نمی‌کنند، زیرا وجود برخی از معلولیت‌ها موجب محرومیت فرد از حضور در برخی از میادین ورزشی

می‌شود. ورزش‌هایی از قبیل دو و میدانی، شنا، وزنه‌برداری، تنیس روی میز، بسکتبال با ویلچر و والیبال نشسته برای حضور معلولین نواحی مناسب است و سایر ورزش‌ها برای آنان مناسب نیست، زیرا آنان توانایی استقامت و تحمل سختی‌های موجود در آن ورزش‌ها را ندارند. با وجود این که ویژگی‌های روانشناختی زنان به مثابه معلولیت نیست، اما تفاوت در رقابت زنان و مردان همانند کلاس وزن ورزش‌ها نه تنها تبعیض نیست، بلکه به عدالت نزدیک است.

هدف مسابقات ورزشی، اندازه‌گیری، مقایسه و رتبه‌بندی ورزشکاران براساس عملکرد ورزشی آنان در چارچوب قوانین هر رقابت به شمار می‌آید (Loland S., 2014, p. 84). برای رسیدن به این هدف در رقابت‌های ورزشی شرایط مختلفی اعم از جنسیت، سن، وزن و غیره در دسته‌بندی افراد لحاظ می‌شود (جعفری، علی محمد، ۱۳۹۵)؛ به عنوان نمونه به دلیل تأثیرگذاری سن در رقابت فوتبال، رده سنی ملاک عمل قرار گرفته و لیگ جداگانه‌ای برای سنین مختلف ترتیب داده شده است. نادیده گرفتن تفاوت و تمایز میان افراد در رقابت‌های ورزشی نتایج نامطلوبی را در پی خواهد داشت. از این‌رو، می‌توان گفت شرایط فوق همچنین عوامل محیطی، عوامل درونی مانند قدرت، سرعت و استقامت و تغذیه نیز بر ویژگی‌های اساسی و واقعی ورزشکاران تأثیر می‌گذارد. به همین دلیل عملکرد ورزشکاران با یکدیگر متفاوت خواهد بود، زیرا ویژگی‌های اساسی و واقعی آنان با یکدیگر متفاوت است. از این‌رو، می‌توان با پیشنهاد تنسجی مبنی بر کلاس‌بندی ورزشکاران براساس ویژگی‌های اساسی موافق بود و در واقع غرض تمام فدراسیون‌های ورزشی از وضع قوانین، برقراری عدالت با توجه به این ویژگی‌های ورزشکاران است.

۲-۴. تبعیض مثبت یا منفی

نادرست تلقی کردن تبعیض به صورت مطلق غیرقابل قبول است، زیرا تبعیض مثبت به عنوان یکی از انواع تبعیض به لحاظ اخلاقی درست و عادلانه دانسته می‌شود. برخی تبعیض مثبت را تبعیض‌زدایی از تبعیض دانسته‌اند تا با ایجاد این نابرابری به برابری دست پیدا کنند (رضایی، ۱۳۹۵، ص. ۱۰۶). برخی دیگر تبعیض مثبت را به گونه‌ای پاسخی برای به واقعیت نزدیک شدن برابری ماهیتی در مقابل برابری شکلی می‌دانند (موسی‌زاده و کیخا، ۱۳۹۹، ص. ۱۰۴). بنابر این نمی‌توان تبعیض را به طور مطلق نادرست دانست و در نتیجه بر فرض که مجاز نبودن رقابت زنان با مردان تبعیض به شمار آید، از سنخ تبعیض رواست نه ناروا. از این‌رو در پاسخ به نقدهای تنسجی باید اشاره کرد که می‌توان از تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی برای ارتقای سطح رقابت‌های زنان استفاده و از حقوق طبیعی و ذاتی آن‌ها دفاع کرد.

۳-۴. حکم کلی براساس موارد نادر

در این که زنان قدرتمندی وجود دارند که به تنهایی توانایی رقابت با برخی از مردان را دارند شکی نیست، اما این موارد استثنا هستند و به لحاظ منطقی نمی‌توان از موارد خاص حکم عام استنباط کرد و رقابت زنان و مردان را جایز شمرد. به اعتقاد ساویولسکو در صورت جواز رقابت زنان با مردان در واقع شرایطی را ایجاد کرده‌ایم که برندگان رقابت زنان به بازندگان رقابت مردان تبدیل شوند و از کسب جوایز متعدد محروم شوند (Foddy & Savulescu, 2011, p. 1187). برخی دانشمندان طی آزمایشات متعدد بر روی زنان و

مردان فوتبالیست به این نتیجه رسیده‌اند که آنان از نظر ویژگی‌های فنی از قبیل تعداد پاس، دقت پاس، آفساید و غیره با یکدیگر متفاوتند. آنان دریافته‌اند که بازیابی توپ توسط زنان در مدت زمان کوتاه‌تری صورت می‌گیرد. در مقابل مردان توانایی پرتاب پاس‌های طولانی‌تری را دارند که این‌ها در اغلب موارد با تفاوت‌های فیزیکی و جسمانی^۱ هر کدام ارتباط وثیقی دارد (Pappalardo, 2021, pp. 4-8). بر این اساس باید توجه داشت که زنان ورزشکار برای واگذار کردن نتیجه رقابت در میدانی ورزشی حضور پیدا نمی‌کنند. آنان مانند مردان خواهان بهره‌مندی از شرایط و محیط امن، آرام و بدون هیچ گونه تنش هستند. بر همین اساس تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی اخلاقی است.

نتیجه‌گیری

تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی به معنای جلوگیری از رقابت زنان با مردان است. موافقان و مخالفان برای اخلاقی بودن و نبودن تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی استدلال‌های زیادی اقامه کرده‌اند. موافقان، استدلال عدالت در رقابت و استدلال تنش شیرین عدم قطعیت نتیجه را بر اخلاقی بودن رقابت زنان با یکدیگر براساس کلاس وزن در ورزش‌هایی از قبیل بوکس و کشتی اقامه می‌کنند. به اعتقاد موافقان برای برقراری عدالت و همچنین برای قابل پیش‌بینی نبودن نتیجه رقابت باید طبق تقسیم‌بندی کلاس وزن ورزش‌ها رقابت‌ها به صورت مجزا صورت گیرد. بر همین اساس و به دلیل تفاوت‌های فیزیکی غیرقابل انکار زنان با مردان، تبعیض جنسیتی در رقابت‌های ورزشی اخلاقی به شمار می‌آید.

برخی از مخالفان نیز در مقابل، این استدلال‌ها را نقد کرده‌اند. به اعتقاد مخالفان تبعیض جنسیتی به صورت مطلق نادرست است، زیرا تبعیض در هیچ جایی از زندگی مورد قبول واقع نمی‌شود و در ورزش نیز نباید این تبعیض مورد قبول واقع شود. علاوه بر آن به دلیل این‌که مردان در راس امور ورزشی قرار گرفته‌اند پدرسالارانه برنامه‌ریزی کرده‌اند. توجه به معنای تبعیض و تفاوت و دقت در انواع تبعیض که در برخی موارد به مثبت و منفی تقسیم می‌شوند و عدم استفاده از حکم کلی براساس وجود موارد نادر از جمله مهم‌ترین نقدهای موافقان در پاسخ به اشکالات مخالفان به شمار می‌آید.

منابع

- احسانی، محمد و شجاع، رضا. (۱۳۹۲). اخلاق در ورزش با رویکرد فلسفی. تهران: پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی.
- اخوان کاظمی، بهرام. (۱۳۹۷). نگرشی تطبیقی به مفهوم عدالت در فلسفه ی سیاسی افلاطون و ارسطو. مطالعات حقوقی.
- انوری، حسن. (۱۳۸۲). فرهنگ فشرده سخن. ج ۲، تهران: سخن.
- رزاقی، محمدابراهیم و مهرابی ج ۲، قاسم. (۱۳۹۶). اخلاق در ورزش (مفاهیم، چالش ها، راه حل ها). تهران: ندای کارآفرین.
- رضایی، علی. (۱۳۹۵). در مسیر ارتقاء حقوق زنان و اعمال تبعیض روا، پژوهش نامه حقوق بشری، ۶: ۲، ۱۰۳-۱۳۲.
- سواری، مصطفی. (۱۳۹۲). ورزش و اثرات روانی، اجتماعی و بدنی آن روی افراد. رشد آموزش تربیت بدنی، ۳، ۹۶-۹۸.
- علاسوند، فریبا. (۱۳۹۰). زن در اسلام. قم: دفتر مطالعات و تحقیقات زنان و مرکز نشر هاجر.
- کریمی، حمید. (۱۳۹۱). زن و مرد تشابه، تساوی یا تناسب. قم: مرکز نشر هاجر.
- لولاند، سیگموند. (۱۳۸۸). اخلاق و بازی جوان مردانه در ورزش. مترجم: صالح زاده و شیر محمد زاده، تهران: دنیای حرکت.
- محمدی، مسلم. (۱۳۹۲). تحلیل تفاوت های جنسیتی زن و مرد در علوم تجربی و آموزه های دینی. دو فصلنامه علمی - پژوهشی انسان پژوهی دینی.
- معین، محمد. (۱۳۸۸). فرهنگ معین. تهران: نامن.
- موسی زاده، ابراهیم و کیخا، سعید. (۱۳۹۹). کرامت انسان در اسلام، مبنای راهبرد حمایتی تبعیض مثبت در حقوق معلولان؛ الگوی حکمرانی مطلوب، راهبرد اجتماعی فرهنگی، ۳۴: ۹.
- Burke, Michael. (2010). "A Feminist Reconstruction of Liberal Rights and Sport", *Journal of the Philosophy of Sport*, 37(1): 11-28.
- Foddy B, Savulescu J. Time to re-evaluate gender segregation in athletics? *Br J Sports Med*. 2011 Dec;45(15):1184-8. doi: 10.1136/bjsm.2010.071639. Epub 2010 Aug 10. PMID: 20702382.
- Franchini, Emerson & Sterkowicz-Przybycien, Katarzyna & Yuri Takito, Monica. (2014). *Anthropometrical Profile of Judo Athletes: Comparative Analysis Between Weight Categories*. *Morphol*, 32(1): 36-42.
- Gaëlle Schann, Anne. (2014). *Gender Inequality in Sport in France*. France: Helsinki Metropolia University of Applied Sciences.
- Hargreaves and Anderson, J. (2014). *Routledge Handbook of Sport, Gender and Sexuality*. New York: Routledge.
- Harper, J. (2018). *Athletic genders*. *Law & Contemp. Probs.*, 80(4): 153-139.
- Loland, Sigmund. (1999). *Justice and Game Advantage in Sporting Games*. Netherlands: Kluwer Academic, 2 (2): 165-183.
- , (2002). *Fair Play in Sport*. USA and Canada: Routledge.
- , (2014). "Justice in Sport". *Routledge, sport, Ethics and Philosophy*, 1 (1): 78-95.
- Manohar Deshpande, Vishwas. (2016). "Gender Discrimination in Sports." *International Journal of Physical Education, Sports and Health*, 3(3): 545-547.

- Matthews, Hayley, (2013), "*Should Men and Women Compete Against Each Other in Sport? A Critical Analysis of Mixed Competition*".
- Møller, Verner. (2010). *The Ethics of Doping and Anti-Doping*. USA and Canada: Routledge.
- pandey, sandhya and pandey, A. k, (2015). Ayurvedic & Current Perspectives of Physical Exercise (Vyayama) In the Light of Health Benefits. *Indian Journal of Agricultural and Allied Sciences (A Refereed Research Journal)*, 1(1): 80-87.
- Pappalardo, Luca; Alessio Rossi; Michela Natilli; Paolo Cintia. (2021). *Explaining the difference between men's and women's football*, PLoS one, VOL: 16, NO: 8, pp: 1-17, e0255407.
- Pfister, Gertrud. (2011). *Gender Equality and (Elite) Sport*. Strasbourg: Enlarged Partial Agreement on Sport (EPAS).
- Ryall, Emily. (2015). *Good Games and Penalty Shoot-Outs*. *Sport, Ethics and Philosophy*, Vol. 9, No. 2, pp: 205-213.
- Shin, Patrick S. (2018). *Sex and Gender Segregation in Competitive Sport: Internal and External Normative perspective*. *Law and Contemporary Problems*. Vol. 80, p. 47.
- Smith, Malissa. (2014). *A History of Women's Boxing*. Rowman & Littlefield.
- Smith, Malissa 2017). *Is Women's Sport a Clear Case of Sexual Discrimination?* *Philosopher's Magazine*, Vol. 76, pp: 29-34.
- Tamburrini, Claudio & Tännsjö, Torbjörn, (2000). *Values in sport*. London and New York: E & FN Spon, Taylor & Francis.
- Wellard, Ian. (2007). *Rethinking Gender and Youth Sport*. New York: Routledge.
- Young, David C. (2004). *A Brief History of the Olympic Games*. John Wiley & Sons, UK: Blackwell Publishing Ltd.
- The New York Times, <https://www.nytimes.com/2021/07/27/sports/olympics/carissa-moore-italo-ferreira-surfing-wins.html>